

Det vil praktisk talt sige, at Begrænsningen for Landets Tilførsler hermed maa anses for ophørt. Dernæst vil jeg henvise til Oplysninger, som er givne i det staaende Lændbrugsudvalg paa dets Møde den 18. Juli, ved hvilket der af Folk, som havde Førstehaandskendskab til Landets Tilførselforhold, blev udtalt, at der havdes Sikkerhed for tilstrækkelige Mængder af Majs til Ombytning med leveret Brødkorn. Tillige vil jeg henvise til Oplysninger, man har set i Bladene, og jeg skal her navnlig bringe i Erindring en Oplysning i Regeeringsbladet „Politiken“ for 10. Juli, hvor det under en meget fed Overskrift hedder: „Ententen ophæver alle Indskrænkninger i vor Handel. Handelen med Danmark og alle andre Lande frigivet.“ Endelig vil jeg henvise til en Udtalelse, som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) fremsatte paa det sjællandske Husmandssendemandsmøde for nogen Tid siden, idet han ifølge Referatet i radikale Blade udtalte, at inden Aarets Udgang kan der forventes tilført ca. 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Majs. Som ærede Medlemmer vil vide, andrager Landets Vintersædhøst netop et lignende Kvantum. Under de saaledes foreliggende Forhold synes det mig, at man tør sige, at der haves Sikkerhed for, at Ombytning af Brødkorn med Majs kan finde Sted, og derfor forekommer den her foreslaaede Ligning mig at være upaa-krævet. Men lad mig endelig ogsaa bringe i Erindring, at det Forslag, der var stillet fra Landboforeningernes Repræsentanters Side nøjedes ikke med at henvise til Ombytning med Majs, men henviste ogsaa til Ombytning med andre Fodermidler, især Foderkager. Jeg føler mig overbevist om, at naar man tager dette med ved Bedømmelsen af Situationen, tør man nok fastslaa, at det fornødne er eller i alt Fald vil være til Stede paa et saadant Tidspunkt, at Ombytning kan finde Sted. Jeg mener selvfølgelig, at man bør have nogenlunde Sikkerhed herfor, saa at man ikke gaar hen og tager Kornet fra Folk og stiller dem en Ombytning i Udsigt, som man ikke kan opfylde.

Fra nogle Sider er den Omstændighed, at Landboforeningerne ønsker Ombytning med Majs, med Fodermidler, udlagt som Udtryk for, at der bag dette ønske skjuler sig en Forventning om ad denne Vej at faa den højest mulige Kornpris. Dette er urigtigt, og det vil være det allerede af den Grund, at da dette Forslag blev stillet, og de tidligere nævnte Oplysninger blev givet, forelaa der fra Centralkontoret en Udtalelse om, at Majsen kunde sælges til Forbru-

gerne til ca. 27 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. 100 kg, fri Banevogn, dansk Importhavn. Paa samme Tidspunkt har man endvidere fra sagkyndig Side ment, at vi vil staa overfor faldende Majspriser, ogsaa af den Grund vil Paastanden derfor være urigtig. Og af denne Grund synes det mig, at Statskassen vil være vel tjent med at nøjes med en Ombytning i Stedet for en Prisansættelse paa det nuværende Tidspunkt for hele Aaret.

Jeg vil endelig overfor den Paastand, som man har set fremsat ret ofte, om Landbrugernes Tilbøjelighed til at udnytte Befolkningen, henvise til et andet Faktum, der synes mig i særlig Grad at illustrere dette Forhold. Jeg tænker paa Indførsel af argentinsk Kød. Ingen vil jo paastaa, at dette Land af ernæringsmæssige Hensyn trænger til Indførsel af Kød. Naar Landbrugets Repræsentanter desuagtet har givet Tilslutning hertil, er det netop et Udtryk for, at man ikke vil forholde Befolkningen Adgang til gennem Verdensmarkedets Konkurrence at komme i Besiddelse af Næringsmidler til billigst mulig Pris. Hvis man fra Landbrugets Side vilde have set egenkærligt og snævert paa det, maatte man have fraraadet en saadan Import og da navnlig paa en Tid, hvor der henvises til Knapheden af Tonnage.

Jeg vil i samme Forbindelse gøre et Par Bemærkninger om Majstilførslerne og om Planen om Ombytning med Majs. Da Forhandlingerne begyndte om Fragtnedsættelse, omfattede de en Række vigtige Artikler til Landets Forsyning med Raavarer og adskillige andre nødvendige Ting, men under Hensyn til den begrænsede Tonnage og ogsaa af andre Grunde, som jeg senere skal nævne, udviklede det sig ret hurtigt til, at Majs i særlig Grad traadte i Forgrunden og i Grunden blev det, paa hvilket man i det væsentlige fæstede Opmærksomheden med Hensyn til Tilførsel til nedsat Fragtpris, og dette blev udtrykkelig begrundet med, at man lagde særlig Vægt paa at faa Majs ind til særlig billig Pris, fordi Majs var prisbestemmende for andre Varer som Korn og for øvrigt ogsaa forædlede Raaprodukter. Det er indlysende, at hvis det var rigtigt, at Landbruget først og fremmest bestræbte sig for at faa den højest mulige Kornpris, maatte man modsætte sig denne ensidige Fragtnedsættelse for Majs, naar Majs — og det er rigtigt — i stor Udstrækning er prisbestemmende for Korn. Det er med megen Tilfredshed, jeg kan notere, at dette har man ikke gjort fra